

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 9 lutego 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalia] – Euro Tyre BV/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-21/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 131 i 138 — Przesłanki zwolnienia dostawy wewnątrzspółnotowej — System wymiany informacji o VAT (VIES) — Brak rejestracji nabywcy — Odmowa skorzystania ze zwolnienia — Dopuszczalność]

(2017/C 104/30)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Euro Tyre BV

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 131 i art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, aby organ podatkowy danego państwa członkowskiego odmawiał zwolnienia wewnątrzspółnotowej dostawy z podatku od wartości dodanej z tego tylko względu, że w momencie tej dostawy nabywca, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim przeznaczenia i posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej ważny do dokonywania transakcji w tym państwie, nie jest ani zarejestrowany w systemie wymiany informacji o podatku od wartości dodanej, ani objęty systemem opodatkowania wewnątrzspółnotowego nabycia, chociaż nie istnieje żadna konkretna poszlaka wskazująca na popełnienie oszustwa podatkowego oraz ustalono, że przesłanki materialnoprawne zwolnienia z podatku od wartości dodanej zostały spełnione. W tym wypadku art. 138 ust. 1 owej dyrektywy, interpretowany w świetle zasady proporcjonalności, stoi również na przeszkodzie takiej odmowie, jeżeli sprzedawca wiedział o sytuacji nabywcy w zakresie podatku od wartości dodanej i był przekonany, że nabywca zostanie w późniejszym czasie zarejestrowany ze skutkiem wstecznym jako wewnątrzspółnotowy podmiot gospodarczy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal – Portugalia) – Município de Palmela/Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações

(Sprawa C-144/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Procedury udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego — Dyrektywy 83/189/EWG i 98/34/WE — Projekt przepisu technicznego — Powiadomienie Komisji Europejskiej — Zobowiązania państw członkowskich — Naruszenie — Konsekwencje)

(2017/C 104/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Município de

Strona pozwana: Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, zmienionej aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że sankcja w postaci braku możliwości powołania się na nienotyfikowany przepis techniczny, taki jak art. 16 ust. 1 i 2 Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superficies de impacto (rozporządzenia w sprawie warunków bezpieczeństwa, których należy przestrzegać przy lokalizacji, zakładaniu, projektowaniu i funkcjonalnej organizacji placów zabaw i rekreacji, ich wyposażenia i powierzchni upadku), załączonego do Decreto-Lei n° 379/97 (dekretu z mocą ustawy nr 379/97) z dnia 27 grudnia 1997 r., zmienionego przez Decreto-Lei n° 119/2009 (dekret z mocą ustawy nr 119/2009) z dnia 19 maja 2009 r., ma zastosowanie jedynie do tego przepisu technicznego, a nie do całego aktu prawodawczego, w którym jest on zawarty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Zjednoczone Królestwo] – M. S./P. S.

(Sprawa C-283/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 4/2009 — Artykuł 41 ust. 1 — Uznawanie wykonywania orzeczeń oraz współpraca w zakresie zobowiązań alimentacyjnych — Wykonywanie orzeczenia w państwie członkowskim — Złożenie wniosku bezpośrednio do właściwego organu państwa członkowskiego wykonania — Przepisy krajowe zobowiązujące do zwrócenia się do organu centralnego państwa członkowskiego wykonania]

(2017/C 104/32)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. S.

Strona pozwana: P. S.

Sentencja

1) Przepisy rozdziału IV rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, a w szczególności art. 41 ust. 1 tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że wierzyciel świadczeń alimentacyjnych, który uzyskał orzeczenie na swoją korzyść w jednym z państw członkowskich i który zamierza doprowadzić do wykonania tego orzeczenia w innym państwie członkowskim, może przedstawić wniosek bezpośrednio do właściwego organu tego ostatniego państwa członkowskiego, takiego jak wyspecjalizowany sąd, i nie może być zobowiązany do złożenia wniosku do takiego sądu za pośrednictwem organu centralnego państwa członkowskiego wykonania.